

za vešanje", i ne samo muzika već i taj film, koji sam odgledao nekoliko dana pre nego što ću otputovati u Ameriku. Realno je reći da većina toga što sam do sad napisao vuče inspiraciju iz muzike za taj film. Naročito kada je u pitanju odnos bas-linije i melodije.

Music: Kad slušaš muziku, da li prevashodno obraćaš pažnju na bubnjare, ili biraš muziku na osnovu nekih drugih kriterijuma?

Marko: Pa, ima tu svega. Sa svoje trideset i dve godine, do sada sam se naslušao dosta muzike i sigurno sam slušao svašta i na svaki način. Ne mora to biti usko povezano sa bubnjevima, nekada su to i drugi instrumenti, ali nedavno sam shvatio da sam ipak nekako deformisan time što sam muzičar i time što mi je dosta stvari u muzici vrlo jasno. Ponekad ljudi doživljavaju muziku kao misteriju, za koju je meni ipak potrebno mnogo više, nego nekome ko se ne razume toliko u sve to. Ne mora to uvek biti smetnja, nekad je baš lepo što mi je to sve jasno pa mogu da analiziram, ali ipak je, u slušanju bilo koje muzike, najvažnije da me dotakne emotivno. Evo i najboljeg primera za to: ja strašno volim album „Interstellar Space“ John Coltrane-a. Jednom prilikom, posle veće pauze, ponovo sam pustio taj cd. Zamračio sam sobu, stavio slušalice, a kako sam već bio i prilično umoran, dogodilo se da sam zapao u polusan, kada se sve čuje drugačije nego na javi. U jednom momentu, probuđen iz tog stanja, izgovorio sam rečenicu „Čiji je ovo brat?“ (smeh). Znam da ne znači ništa, ali baš zato što ko zna šta znači, očigledno je da je potrebna specijalna muzika za specijalni doživljaj! Meni je taj album važan i zbog toga, što ga izvode samo dva muzičara, Coltrane i Rashied Ali, ali ako se stvarno uđe u to, nagrada slušaocu je neizmerna na svakom mogućem nivou – šta sviraju, kako komuniciraju, a energija koju proizvode ravna je energiji šezdeset simfonijskih orkestara!

Music: Ko su ti uzori među bubnjarima?

Marko: Moj prvi uzor je bio Boris Lainer, bubnjar grupe Azra. Posle toga su došli

Miroslav Karlović, Duca Ivanišević i Dule Novakov. A onda Stewart Copeland, Steve Gadd, Vinnie Colaiuta, Trilok Gurtu, pa Elvin Jones, Tony Williams...

Music: Koliko vremena posvećuješ vežbanju?

Marko: U muzici sam stalno. Ima dana kad se ne vežba, ali tim danima se svira. Kada mi dnevni raspored to dozvoljava, vežbam između dva i četiri sata. Ranije, kada mi je vežbanje bilo u fokusu, znalo je to da bude i po osam, devet sati dnevno.

Music: Ovo je vreme home-recording studija i demokratizacije muzike. Imaš li svoj kućni studio?

Marko: Imam prostor u kojem stoje moji bubnjevi i klavijature, ali nemam studio. Iskreno, nemam afinitet prema kompjuterima i tehnologiji, tako da me to malo zaobišlo. Verovatno je to nedostatak i možda bi trebalo da uđem u to.

Music: To je vrlo diskutabilno. Da si mi odgovorio drugačije, moje sledeće pitanje bi bilo da li imaš problema sa inspiracijom i kreativnošću, pošto se mnogi žale na potpuno izmenjen odnos prema komponovanju, aranžiranju i uopšte muzici, otkad je u njihov život ušao računar.

Marko: Da, tako nešto je uvek mač sa dve ili više oštrica. Ja kompjuter koristim za

komunikaciju (smeh).

Music: Da li poznaješ proces studijskog snimanja? Kada si na snimanju, da li učestvuješ u dizajniranju zvuka za svoj komplet bubnjeva?

Marko: Mnogo više na nivou zvuka, nego na nivou tehnologije. Valjda je to opet taj manjak afiniteta. To zna nekad i da se osveti, ako ni u čemu drugom, onda u tome, što ako ni snimatelj zvuka nije siguran šta želim da mu kažem, a ja ne umem da mu na tehnički način objasnim šta želim, onda je to zaista problem.

Music: Ipak, da li postoje neke tehnike ozvučavanja bubnja, koje su se u tvom iskustvu pokazale kao odgovarajuće?

Marko: Recimo, ako se od bas-bubnja traži definicija, logično je da mikrofona treba da stoji u bas-bubnju, što bliže mestu gde bat udara u kožu. Sa druge strane, ja nisam ljubitelj „klika“ na bas-bubnju, pa zato volim da uvek postoji i jedan mikrofona koji će hvatati njegov ambijent. Dalje, kada se doboš snima sa dva mikrofona – na gornjoj i na donjoj koži – neverovatno je koliko se širok dijapazon zvuka može postići menjanjem razmere ta dva kanala. I još jedna stvar: ne volim da mi se kontra-činela u miksu čuje prejak. Kontra-činela proizvodi „najštetnije“ frekvencije od svih elemenata kompleta bubnja i najviše ulazi

